



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 368/2025-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zastúpeného Mgr. Petrom Volochom, Hollého 745/34, Senica, proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 76Tp/61/2025 zo 16. apríla 2025 a proti súvisiacemu postupu a zásahu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 11. júla 2025 domáha vyslovenia porušenie svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. a, b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 76Tp/61/2025 zo 16. apríla 2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) a súvisiacim postupom a zásahom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov (ďalej len „napadnutý postup ústavu na výkon väzby“). Navrhuje priznať mu finančné zadosťučinenie 30 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je trestne stíhaný pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Sťažovateľ je stíhaný väzobne od 10. marca 2025.

3. Napadnutým uznesením okresný súd rozšíril dôvody väzby sťažovateľa o dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku a väzbu sťažovateľa nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

4. Sťažovateľ podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, o ktorej rozhodol Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 23Tpo/59/2025 zo 7. mája 2025 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) tak, že napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v celom rozsahu zrušil a sudkyňi pre prípravné konanie uložil, aby vo veci znova konala a rozhodla. Krajský súd poukázal na chyby vo výroku napadnutého uznesenia, ako aj nedostatočné odôvodnenie k existencii ďalších (nových) väzobných dôvodov, resp. iba mechanické prebratie odôvodnenia návrhu príslušnej prokurátorky.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že napadnuté uznesenie je nezákonné, čo potvrdil aj krajský súd vo svojom uznesení.

6. Vo vzťahu k napadnutému postupu ústavu na výkon väzby uviedol, že tento mal od 7. mája 2025 informáciu o zrušení napadnutého uznesenia krajským súdom, no napriek tomu sa na neho vzťahovali obmedzenia vyplývajúce z tzv. kolúznej väzby až do 12. mája 2025, a teda v tzv. kolúznej väzbe bol držaný 5 dní bez akéhokoľvek súdneho rozhodnutia.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv sťažovateľa podľa ústavy a dohovoru napadnutým uznesením a napadnutým postupom ústavu na výkon väzby pri rozhodovaní o zmene, resp. rozšírení dôvodov jeho väzby.

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

III.1. K namietanému porušeniu práv napadnutým uznesením:

9. Ústavný súd konštantne poukazuje na to, že jeho právomoc rozhodovať o ústavných sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. V zmysle princípu subsidiarity poskytuje ústavný súd ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy len za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný orgán verejnej moci v rámci jemu zverenej právomoci (m. m. I. ÚS 211/2022, II. ÚS 270/2021, II. ÚS 190/2022, II. ÚS 387/2022, III. ÚS 397/2023).

10. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh je zrejmé, že sťažovateľ mal možnosť podať proti napadnutému uzneseniu sťažnosť krajskému súdu, pričom túto možnosť aj využil a posúdenie všetkých jeho relevantných námietok tak bolo v právomoci krajského súdu. Z predložených dokumentov ďalej vyplýva, že sťažovateľ ním sledovanú nápravu na krajskom súde aj dosiahol a napadnuté uznesenie bolo ako celok zrušené.

11. Na prerokovanie tejto časti ústavnej sťažnosti tak nemá ústavný súd danú právomoc, a preto ju bolo ako takú potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

III.2. K namietanému porušeniu práv napadnutým postupom ústavu na výkon väzby:

12. Sťažovateľ namieta porušenie svojich práv napadnutým postupom ústavu na výkon väzby, v dôsledku ktorého bol obmedzeniam súvisiacim s tzv. kolúznou väzbou podrobený 5 dní bez zákonného základu.

13. Vo vzťahu k tejto časti ústavnej sťažnosti ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ sa kvôli tvrdenému pochybeniu obrátil na Okresnú prokuratúru Trenčín so žiadosťou (podnetom), o vybavení ktorej bol vyrozumený upovedomením sp. zn. 3 Pn 4/25/2207 z 8. júla 2025. Z predmetného upovedomenia vyplýva záver, že k porušeniu základného práva sťažovateľa na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 ústavy z ním tvrdeného dôvodu skutočne došlo, avšak s ohľadom na aktuálny stav veci a odstup času neexistuje zákonná možnosť, aby prokurátor upravoval pomery v tejto veci formou príkazu. V danej veci tak zo strany príslušného prokurátora nebolo možné prijať žiadne opatrenie prokurátorského dozoru, a preto vo výsledku došlo k odloženiu podnetu sťažovateľa.

14. Z už uvedeného vyplýva, že sťažovateľ disponuje rozhodnutím o tom, že k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 ústavy napadnutým postupom ústavu na výkon väzby skutočne došlo, pričom toto rozhodnutie môže tvoriť podklad jeho prípadného návrhu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

15. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde z dôvodu neprípustnosti.

16. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu